

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

I. Meditatio: de Paßione D. Iesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

In Colloquio dic: Fons omnis perfectionis, Domine, qui dedisti velle, da & perficere! Demum Pater, Ave, & Anima Christi.

DIES SEPTIMA

Sancto Francisco Xaverio consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *Amor meus crucifixus est!* S. Ignatius Martyr, in Epist. ad Rom.

MEDITATIO I.

De Passione Christi Domini.

Huic materiae considerandae, integram Hebdomadam tertiam Exercitiorum suorum destinavit S. P. N. Ignatius.

ORATIO PRÆPARAT. consueta.

PRÆLUDIUM I. Statue tibi ob oculos Christum, sic te alloquentem: *Vide homo, qua pro te patior! non est dolor, sicut quo crucior, &c. & super hoc est pena gravior, quia te tam ingratum experior.* S. Bern.

PRÆLUDIUM II. Pete à Christo Domino gratiam, ut intimè tibi imprimas dolores passionis ejus.

PUNCTUM I. Intuere Christum Dominum passum, tanquam objectum tuæ confusionis & increpationis imperfectionum ac

F 7

negligen-

negligentiarum tuarum : & audi illum tibi dicentem ; 1. Ego vilissimè æstimor , ac vendor ; tu autem appetiari cupis. 2. Ego ad pedes Judæ jaceo ; tu inimicos persequeris. 3. Doctrina mea examinatur , & traducitur ; tu talentatus ab omnibus haberi vis. 4. Ego usque ad sudorem sanguineum oro ; tu tam acediosè. 5. Ego falsa testimonia & iniquas accusationes sustineo ; tu nec vera de te vis audire. 6. Ego opprobrijs saturor ; tu vis honoribus & æstimationibus cumulari. 7. Ego flagella subeo ; tu autem religiosæ impatiens es disciplinæ. 8. Ego in spinis ; tu vis esse in commoditatibus omnimodis. 9. Corpus meum unum vulnus & ulcus ; tu non vis ullam violentiam & afflictionem corpori tuo inferre. 10. Mihi velantur oculi ; immodestia tua aperit tuos. 11. Ego felle , & aceto potor ; tu cibos & potus sapidos quæris. Confundere ad hæc omnia , & ad alia , quæ passus Jesus vitijs tuis opponit , tollèque illa ex animo tuo.

II. Intuere Christum Dominum passum tanquam speculum omnium virtutum religiosarum. 1. tractatur & conculcatur ad instar vermis ; Barabbæ postponitur ; inter latrones suspenditur : quanta humilitas ! 2. vestibus exspoliatur ; moriens non habet , ubi caput reclinet : quanta paupertas ! 3. allegatis multis calumnijs , in materia tamen castitatis ,

stiratis, neque per malitiam, ab ullo arguitur; quanta puritas! 4. obediens usque ad mortem: quanta obedientia! 5. osculatur Judam; pro crucifixoribus orat: quantus inimicorum amor! 6. tacet usque ad admirationem Pilati: quantum silentium! 7. sub cruce fatiscit: quantus labor pro gloria Dei! conciliat Herodem Pilato: quanta amoris solertia! 9. Vigilat totâ nocte; pendet in cruce, consputus, colaphizatus, spinis coronatus, clavis confixus moritur: quanta mortificatio! vide ergo hoc exemplar, quod monstratum est tibi in monte, & te conforma illi.

III. Intuere Christum Dominum passum, tanquam objectum, quod abstergit, quietat, & dulcorat omnes amaritudines in quacunque occasione & circumstantiâ servitij divini tibi occurrentes. Gravis est tibi severitas & disciplina religiosa? dulcorat illam tibi Christus flagellis, spinis, clavis suis. Graves sunt linguæ, infamationes, falsæ delationes, suspensiones? dulcorat illas tibi Christus, jactis in se blasphemijs, falsis accusationibus, detractionibus, calumnijs, irrisionibus. Graves sunt Superiores? dulcorat illos tibi Christus, suâ damnatione per Annam, Caipham, Pilatum &c. nunquid hi non graves illi fuerunt? Graves tibi tibi male cocti, insulsi, viles, insufficientes? dulcorat

rat

rat illos tibi Christus felle & aceto suo, &c. Ipse judica, cui potius convenient talia; Christo, an tibi? hoc expende, & omnia gravia, abhinc sint tibi pro Christo levia & dulcia.

COLLOQUIUM Institue ad Dominum JESUM per Orationem illam, reflexè atque cum intimo affectu recitatam: Anima Christi sanctifica me; & In fine, Pater, & Ave.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore matutino diei septimæ relegenda.

De obligatione, & supererogatorio conatu semper proficiendi.

CERTUM est 1. quòd in via Dei non proficere, sit deficere; non progredi, sit regredi, non tendere ad perfectionem, sit retrocedere. Conveniunt in hoc SS. Patres, ex quibus S. Augustinus Epist. ad Demetriadem ita loquitur; *tamdiu non relabimur retrò, quamdiu ad priora contendimus: at, ubi cœpimus stare, descendimus, nostrumque non progredi, reverti est.*

Certum est 2. Religiosum sub peccato mortali teneri tendere ad perfectionem; doctrina hæc est communis Theologorum cum S. Thoma 2. 2. q. 184. art. 4. & 5. Nam
Status

Status religiosus est status perfectionis acquirendæ, seu est via ad perfectionem: Sicut ergo sub mortali Religiosus tenetur esse Religiosus (id enim nuncupans vota religiosa promittit Deo) ita sub mortali tenetur tendere ad perfectionem. Deinde, quia Religiosus non tendens ad perfectionem, committit peccatum simulationis, mendacij & hypocriseos in materia gravi; status enim religiosus promittit omnibus, & ostendit sanctitatis perfectionisque curam, ideoque habet reverentiam apud omnes, etiam summi status homines, & privilegia in omni jure maxima: Si igitur aliter se haberet religiosus, certè non esset immunis à peccato imposturæ in re gravi.

Certum esse videtur 3. quòd religiosus peccaret mortaliter contra præceptum tendendi ad perfectionem, si esset efficaciter resolutus, non nisi ea servare, ad quæ servanda obligatur sub mortali; reliqua verò, venialiter solum aut sub nullo præcepto obligantia, paratus esset non servare. Docent id gravissimi Patres, nec in doctrina solum Theologica, sed & in spiritu religioso eximij, Suarez, Sanchez, alijque: quamvis enim talis resolutio, & tale animi decretum in seipso spectatum non sit mortale, sicut & propositum committendi omnia peccata venialia, in se præcisè spectatum, non est mortale;

mortale ; ratione tamen periculi proximi incidendi in peccatum mortale, etiam illud ipsum animi decretum est mortale : Si enim Viri prudentes, dum concordī sententiā asserunt, aliquid periculosum esse, faciunt certitudinem moralem periculi proximi, multò magis dum Deus dicit, *Eccli. 19. Qui spernit modica, paulatim decidit*, facit certitudinem periculi proximi perveniendi ad ruinam per modica violata : resolutio autem ad periculum proximum ruinæ, seu peccati mortalis, est & ipsa mortalis.

Præterea, ut bene explanat Sanchez, *lib. 6. in Decal. c. 4. n. 18.* Religiosus tenetur sub mortali taliter vivere, ut non sit graviter suæ Religioni perniciosus, inducendo alios Religiosos suò exemplò ad nimis relaxatam regulam, perturbandòque suam Religionem, ita ut valde expediat suæ Religioni, eum expellere; hæc autem damna inferret religiosus, habens prædictam resolutionem: si enim nunquam vellet servare silentium, nec orare, nec modestè incedere, & ingrederetur omnium Religiosorum cubicula, & similia religionis statuta transgredere, eò quòd singula hæc ad culpam non obligent, absque dubio graviter perturbaret totam religionem, & se in eo itatu constitueret, ut eum tanquam incorrigibilem oporteret expellere: hæc Sanchez. Atque hæc de obligatione

obligatione semper proficiendi: jam quæ ad supererogatorium (placentem tamen Deo) conatum attinent, perstringo.

Primò, usitatum est servis Dei fervens & continuum proficiendi desiderium; sunt enim è numero eorum, qui esuriunt & sitiunt justitiam, ausimque dicere, quòd sicut ex Sacramento Eucharistiæ tantus percipitur fructus, quantum desiderij igniti à communicaturo adfertur, ut docuit Deus S. Catharinam Senensem, *Dialog. cap. 110.* ita religiosum in Via Dei ad perfectionem tantos facturum passus, quantum de desiderio proficiendi habuerit.

Secundò, solent aliqui servi Dei ex desiderio proficiendi quotidie secum inire rationes, an profecerint, an verò defecerint? sic factitabat S. P. Ignatius (ut scribit P. Ribad. in vita ipsius *lib. 5. cap. 1.*) præsentem diem cum hesterno conferens, & cum profectu profectum, atque ad hoc exactius præstandum suggestit illi Dominus examen particulare, tam ad eradicanda vitia, quàm ad implantandas virtutes aptissimum. Hoc divino invento usi Patres Nostri, cœlestes progressus fecêre. De P. Jacobo Granado, qui primus in Provincia Bætica, pro nostris obtinuit facultatem recitandi Officium de SS. Sacramento quavis Feriâ quintâ, 9. Lectionibus non impeditâ, & in eadem Provincia primus

primus

primus fuit auctor recitandi Officium de Immaculata Conceptione B. V. diebus Sab-
bati; de eo, inquam, perhibet Bibliotheca
Scriptorum Societatis, quòd ad ultimum
usque mortis diem examen particulare in-
stituerit, & profectum etiam alienâ manu,
cùm propriâ ob infirmitatem non posset,
adnotaverit; idem ad nuntium mortis elatis
manibus exclamavit: *Letatus sum in his, quæ
dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus:*
visurus nempe Deum Deorum in Sion, post-
quam tali invento examinis ivit de virtute
in virtutem.

Tertiò: non desunt servi Dei, qui præter
desiderium addunt etiam votum semper
progrediendi in via Dei, seu tendendi ad
perfectionem. Tale Votum nuncupasse nar-
ratur P. Nicolaus Lancicius Societatis nostræ
famâ sanctitatis & miraculorum in Regno
Poloniæ & magno Ducatu Lithuanix cla-
rus: circa votum ejusmodi, solius doctrinæ
gratiâ, hæc innuo. Siquidem perfectio Chri-
stiana consistit in amore Dei super omnia,
atque ita tendere ad perfectionem, est ten-
dere ad talem amorem, & quia talis amor
Dei opponitur omni peccato, & habitibus
vitiis, passionibusque immortificatis, &
desiderijs inordinatis: ideo is, qui vovit
semper tendere ad perfectionem, obligatur
novâ obligatione sub mortali, quod vis pec-
catum

eatum mortale devitare : obligatur quoque de novo sub veniali, vitare peccata venialia, passiones mortificare, & habitus vitiosos extirpare, ac desideria inordinata refrænare. Obligatur insuper exercere actus virtutum, juxta statum vitæ proprium, præsertim verò actus amoris Dei super omnia frequenter elicere.

Quartò, habet Deus etiam tales servos, qui studio obtinendæ perfectionis præter votum semper proficiendi peculiari voto se obstringunt, curandi & sectandi semper id, quod perfectius illis videbitur. Tali voto obstrinxerat se S. Teresa, ut perhibetur in ejus vita. De Patre quoque Joanne Breubeuf, Societatis nostræ refert P. Nadañ in Anno dierum illustrium 16. Martij. cum decem annis ante diem mortis voto nuncupato spondisse Deo, se in singulis, quæ ageret, id quod perfectius esse intelligeret, curaturum. Compensavit illi Dominus votum hoc, exquisitissimo Martyrio, quod Anno 1649. subiit apud Hurones in nova Francia ab Iroqueis ethnicis; nam capto primùm evulsi sunt ungues aliquot, & inflicta sudibus verbera per singulas corporis partes; tum præcisæ manus, os contusum lapidibus, lingua adusta, ad collum & ad renes igne candentes admotæ secures: ignitum è collo appensum collare, adjectum cingulum ex pice &

& resinatis corrieibus accensum ; circulo labra conserpta ; truncatus nasus ; in baptismi opprobrium totus fuit bulliente aqua perfusus ; tandem ad palum alligato detracta superior pellis è vertice capitis ; amputati pedes ; caro è coxis ad ossa ulque avulsa ; mandibula securi diffissa ; feritio ustæ plagæ ; dissectum pectus ; cor evulsum , atque à Barbaris devoratum : tam exquisitam pro Deo nactus est mortem , qui eidem , exquisito perfectionis voto consecraverat vitã. Pudet, Domine Jesu , hæc de servis tuis scribere , & legere tam perfecta ; pudet , inquam , nos in imperfectionibus nostris delitescentes , & quando tandem earum finis erit ?

DIEI SEPTIMÆ MEDITATIO II.

De doloribus pretiosissima DEI Parentis.

Dolores hos innuit S. P. N. in Lib. Exerc. de Myster. Sepult. punct. 1. his verbis : de cruce sublatus est mortuus Dominus per Ioseph atque Nicodemum , in conspectu ipso afflictissima Matris.

ORATIO PRÆPARAT. consueta.
PRÆLUDIUM I. Constitue te coram
• Virgine , gladiò doloris transfixâ.

PRÆ-